

ὄστων. Δυστυχῶς ὡς ἐκ τῶν δυσχερῶν περιστάσεων οἱ ἀρμόδιοι ἐφάνησαν ψυχροὶ πρὸς τὰς αἰτήσεις τοῦ Συλλόγου, οὕτω δὲ τὰ ὅσα ἔμενον ἄτακτα ἐν τῷ κοιμητηρίῳ Ἀθηνῶν· ἀλλὰ, παραχωρήσαντος τοῦ δήμου Ἀθηναίων τόπον δωρεάν ἐν τῷ α' νεκροταφείῳ, ἡ ἐφορία ἔκρινεν ὅτι δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πλέον ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐνταφίαν ἐκ τῶν ἐνόντων, τοῦτο ἐν νῷ ἔχουσα ὅτι τελετὴ ἀνταξία τοῦ ποιητοῦ ἠδύνατο νὰ γείνη τότε πρῶτον ὅτε οἱ ἀρμόδιοι ἤθελον φροντίσει περὶ τῆς ἀνεγέρσεως μνημείου ἀξιοπρεποῦς ἐπὶ τοῦ τόπου ὅν ὁ Σύλλογος ἰδίῳις ἐξόδοις περιέφραξε διὰ κιγκλίδων. Οὕτως ἡ τελετὴ αὕτη ἐγένετο εὐλαβῆς μὲν ἀλλ' ἀπλῆ, παρισταμένων ἐκ τοῦ Συλλόγου τῶν μελῶν τοῦ προεδρείου, τῇ 15 τοῦ μηνὸς τούτου. Ὁ ἱατρὸς δὲ κ. Α. Γούδας ἐξεφώνησεν αὐτόκλητος ἐπὶ τοῦ τάφου ὀλίγας λέξεις.

Τὴν 23 τοῦ μηνὸς τούτου ἀπέθανεν ἐν Λευκῇδι ὁ ποιητὴς Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, ἐπίτιμον τοῦ Συλλόγου μέλος ἀπὸ τοῦ 1871. Τὸ προεδρεῖον ἔσπευσε ν' ἀνακοινώτῃ τηλεγραφικῶς τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ ποιητοῦ. Ἐν τινι προσεχεῖ δὲ τεύχει τοῦ περιοδικοῦ θέλει δημοσιευθῇ μελέτη περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.—ὑπὸ τοῦ κόμητος Βίκτωρος Folliot de Crenneville, προξένου τῆς Αὐστρίας ἐν Σμύρνῃ, ἐξεδόθη ἐσχάτως γερμανιστὶ σπουδαία συγγραφὴ ἐπιγραφομένη *Ἡ γῆσος Κύπρος καὶ ἡ σημερινὴ αὐτῆς μορφή, αἱ ἐθνογραφικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ αὐτῆς καταστάσεις*. Ὁ συγγραφεὺς, γνωρίσας τὴν Κύπρον ἐξ αὐτοψίας ὡς μεταδὸς αὐτόθι τῷ 1876, περιορίζεται ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ εἰς γεγονότα, τῆς δὲ μετρίφρονος αὐτοῦ συγγραφῆς μόνον σκοπὸν προτίθεται νὰ περιγράψῃ τὴν Κύπρον καὶ τὴν κατὰστασιν αὐτῆς ὅποια ὑπῆρξε καθ' ὃν χρόνον πρέλατον αὐτὴν οἱ Ἀγγλοὶ. — Ὁμοίως ἀναγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις συγγραφῆς περὶ Κύπρου τοῦ γνωστοῦ ἀγγλοῦ γεωγράφου Σαρουήλ Baker, ἐπιγραφομένης α' *Ἡ Κύπρος οἷαν εἶδον αὐτὴν τῷ 1879*.

— Ἐξεδόθη νέον τεῦχος τῶν ἀρίστων πανομοιότυπων τῶν δημοσιευομένων ὑπὸ τῆς ἐν Λονδίνῳ Γραφογνωστικῆς Ἑταιρείας (Palaeographical Society), περιέχον ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων δειγμάτων γραφῆς πανομοιότυπα τοῦ παπύρου τοῦ περιέχοντος τὸν ὑπὲρ Λυκόφρονος λόγον τοῦ Ὑπερείδου, γεγραμμένου κατὰ τὸν δεῦτερον ἢ πρῶτον π. χ. αἰῶνα, τοῦ Ἀριστοτέλους τῆς ἐν Μεδιολάνῳ ἀμβροσιακῆς βιβλιοθήκης, γεγραμμένου κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα μ. Χ., καὶ ἄλλα ἐξ ἄλλων ἐλληνικῶν κωδίκων.

— Ἐκ Γερμανίας ἀναγγέλλονται περίεργοι εἰδήσεις περὶ τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ ποιητοῦ Ἑρρίκου Heine. Τὴν σύνταξιν τούτων εἶχεν ἀρχίσει ὁ

Heine ἤδη ἐνώρθε, δύο δὲ τόμους ἐν χειρογράφῳ, περιέχοντας τὰ γεγονότα ἐξαστοῦς περιόδου, ἀπὸ τοῦ 1830 ἕως τοῦ 1836, παρέδωκε τῷ 1851 εἰς τὸν ἀδελφόν του Γουσταῦον, ἐκδότην τοῦ *Fremdenblatt* ἐν Βιέννῃ. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἀπομνημονεύματα ταῦτα περιεῖχον προσβολὰς κατὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τῆς Αὐστρίας, ὁ Γουσταῦος Heine ἀνησυχήσας μεγάλως ἀπέφυγε τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου, γνωρίζων τὴν ἐνδειαν τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐπρότεινε νὰ δανείσῃ αὐτῷ ἐπ' ἐνεχυρίσει τοῦ χειρογράφου, τοῦθ' ὕπερ καὶ ἐγένετο δεκτόν. Τὸ δ' ἐπὶ ἑτὸς, μεταβὰς εἰς Παρισίους, εὔρε τὸν Ἑρρίκον ἀσθενῆ καὶ ἐν μεγίσταις χρηματικαῖς στενοχωρίαις. Εἶχε δὲ ἤδη γράψῃ τὴν ἱστορίαν τῶν παιδικῶν καὶ νεανικῶν αὐτοῦ χρόνων καὶ εἰς μόνον τόμος ὑπελείπετο πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου, διακοπέντος ὑπὸ τῆς νόσου. Ὁ Γουσταῦος ἐδάνειπεν αὐτῷ πεντακκισχίλια φράγκα καὶ ἔλαβεν ὡς ἐγγύησιν τὰ χειρόγραφα.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ποιητοῦ τῷ 1856, ἡ χήρα αὐτοῦ, ἔπειτα δὲ ὁ ἐκδότης τοῦ ἀπῆλθον τὴν ἀπόδοσιν τῶν πολυτίμων χειρογράφων. Ἀλλ' ὁ Γουσταῦος δυσχυρίσθη ὅτι, μὴ ἀποδοθέντων αὐτῷ τῶν δανείων χρημάτων ἐν τῇ ὁρισμένη προθεσμίᾳ, τὸ ἐνέχυρον εἶχε καταστῇ κτήμα αὐτοῦ. Παρεχώρησε δὲ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ ἀδελφοῦ του εἰς τὴν αὐστριακὴν αὐλὴν, ἣτις καὶ διέταξε τὴν ἐκχφάνισιν αὐτῶν, τοῦθ' ὕπερ δὲν ἐγένετο.

Σήμερον δὲ οἱ Γερμανοὶ ἀπαιτοῦσι τὴν ἀπόδοσιν τῶν χειρογράφων. Εἰς αὐτῶν ἐπέστειλεν εἰς τὴν ἐφημερίδα *Deutsches Montagblatt*, ἀποδεικνύων ὅτι ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις κατέχει παρὰ πᾶν δίκαιον τὰ χειρόγραφα, ἐπειδὴ ἡ συμφωνία ἡ γενομένη μεταξὺ τοῦ Heine καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του εἶνε ἄκυρος κατὰ τοὺς αὐστριακοὺς νόμους.

— Ὁ περὶ τὴν ἀριστοτελικὴν φιλοσοφίαν ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν διὰ τριβῶν καὶ πολλὰ ἤδη δημοσιεύσας καθηγητὴς Susenmihl δημοσιεύει πρῶτον νέαν ἐκδόσιν τῶν *Ἠθικῶν Νικομαχείων* τοῦ Ἀριστοτέλους, περιληφθησομένην ἐν τῇ τευθνερείᾳ ἐκδόσει τῶν κλασικῶν συγγραμμάτων.

* *

ΚΑΛΑΙ ΤΕΚΝΑΙ. — Ὡς ἀντικείμενον τοῦ ἐν Παρισίαις ἐτησίου γραφικοῦ διαγωνισμοῦ, τοῦ ἐπονομαζομένου τῆς *Ρώμης*, καθότι ὁ βραβεύόμενος ἀποστέλλεται εἰς *Ρώμην* πρὸς συμπλήρωσιν τῶν καλλιτεχνικῶν αὐτοῦ σπουδῶν, εἶχεν ὁρισθῇ ἐφέτος ὑπὸ τῶν κριτῶν ἐν τῶν συγκινητικωτάτων ἐπεισοδίων τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας, ὁ ἐν τῷ ἐν Κελκυρείᾳ νεκρῷ τοῦ Ποσειδῶνος θάνατος τοῦ *Δημοσθένους*. Οἱ ὑποψήφιοι ὤφειλον νὰ παρυστήσωσι τὸν μέγαν ῥήτορα δαμαζόμενον ὑπὸ τοῦ δηλητηρίου κατὰ τὴν ἀφίξιν τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ἀντιπάτρου κατ' ἡν στιγμὴν ὁ ὑποκριτὴς Ἀρχίας φαίνεται καταμακώμενος αὐτοῦ ἐπὶ τῇ φαινομένη ἀνανδρίᾳ. Οἱ ἀποδοθέντες εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπῆρξαν δέκα, ἐβραβεύθη δὲ τὸ ἔργον τοῦ κ. *Bramet*, θεωρηθὲν ἀνώτερον πάντων τῶν ἄλλων.